

חֹבֵא מִן עֲלָמָא מפני שביום ההוא נתעבר ונתבטל עוון העגל מהעולם,
 וְאַשְׁתַּכְּחוּ כְּהֵנָּה וְיִשְׂרָאֵל מִתְּדַכָּאן מִנִּיהּ וּנְמַצְאוּ הַכְּהֵנִים
 והישראלים טהורים ממנו. (כל) הַהוּא יוֹמָא, אֲתַעְבְּרוּ כָּל אֵינוֹן
 מִקְטָרְגִין דְּלַעֲיָלָא וגם באותו היום נעברו והתבטלו כל המקטרגים שלמעלה,
 וְהוּוּ אֲזֵלִין וְשָׂטָאן בְּסַחְרֵנִייהוּ דִּישְׂרָאֵל, וְלֹא אֲשַׁתְּכְּחוּ
 בְּהוּא עֲדָנָא והיו הולכים ומשוטטים סביב מחנה ישראל בכדי לחפש את עוון
 ישראל בכדי לקטרג ולא מצאו בהם קטרוג באותו הזמן.

ע"י נדב ואביהוא נתערבבה השמחה

עַד דְּגָרִים שְׁעֵתָא, וְקָמוּ נָדָב וְאַבִּיהוּא וְעַכְבּוּ (ס"א וְעַרְבּוּ)
 חֲדוּתָא דְכָלָא עד שגרם השעה וקמו נדב ואביהוא וערבבו את שמחת כל
 העולמות כולם. וְאַשְׁתַּכְּחַ רִוְגָא בְּעֲלָמָא וּנְמַצְא הַרוּגוּ וְהַכַּעַס בְּעוֹלָם,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וַיֵּרָא כְבוֹד יי' אֶל כָּל הָעָם וְהוּוּ מִשְׁכַּב
 בפסוק וירא כבוד ה' וכו' דהיינו שנתרצה הקב"ה וקיבל כפרתם אבל, מִיַּד וַיִּקְחוּ
 שְׁנֵי בָנֵי אֶהְרֹן נָדָב וְאַבִּיהוּא אִישׁ מִחֶתְתּוֹ וְגו' ועל ידם
 נתערבבה השמחה.

נדב ואביהוא קשרו את החיצונים והשאירו את השכינה בחוץ

תַּנּוּ, בְּהוּא יוֹמָא חֲדוּתָא דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל הָוּוּת וּלְמַדְנוּ
 שבאותו יום השמיני למילואים הוא היה יום השמחה של השכינה הנקראת כנסת

וְאֵת־קִטְוָא בְּקִטְוָא דְמַהֲיִמְנוּתָא בְּבִלְהוּ קְשָׁרִין
 קַדִּישִׁין. דִּהָא קְטָרֵת קְשִׁיר כִּלָּא כִּתְדָא, וּבְגִין כִּדְ אֶקְרִי
 קְטָרֵת וְהִיו רְאוּיִם לְהַקְשֵׁר בְּקִשְׁר הָאֲמוּנָה בְּכֹל הַקְשָׁרִים הַקְדוּשִׁים ע"י הַקְטָרֵת הַקְטוּרֵת
 (רמ"ק) דְהָרִי הַקְטוּרֵת הִיא קוֹשֶׁרֶת אֶת כֹּל הַסְפִירוֹת כְּאֶחָד וּמְשׁוּם כֵּךְ הִיא נִקְרָאת קְטוּרֵת
 שְׁהִיא לְשׁוֹן קִשְׁר. וְאִינּוֹן אָתּוּ, וְקְשִׁירוּ כָּל אִינּוֹן אַחֲרֵינִין בְּכִתְדָא
 וְנָדָב וְאֲבִיהוּא בְּאוּ וְקִשְׁרוּ בְּמִקּוּם הַשְׁכִּינָה אֶת כֹּל אוֹתָם הַחִיצוֹנִים בִּיחָד עִם הַסְפִירוֹת,
 וְשָׁרוּ לָהּ לְבָר, דִּלָּא קְשָׁרוּ לָהּ בְּהַדְרִיָּהּ וְהִשְׁאִירוּ אֶת הַשְׁכִּינָה
 בַּחוּץ וְלֹא קִשְׁרוּ אוֹתָהּ בִּיחָד עִם הַסְפִירוֹת (מק"מ), וְקְשִׁירוּ מְלָה אַחֲרָא אֵלָּא
 הֵם קִשְׁרוּ דְבַר אַחַר שְׁהֵם הַחִיצוֹנִים בְּמִקּוּם הַשְׁכִּינָה. וּבְגִין כִּדְ, אִזְחַר לִזְוֹן
 לְכַהֲנֵי לְבַתָּר וּמְשׁוּם כֵּךְ לְאַחַר מִכֵּן הִזְחִיר אֶת הַכַּהֲנִים, דְּכִתִּיב, שְׁכַתּוֹב
 בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ דְּהֵיִינוּ שְׂרָק בִּיחָד עִם הַמַּלְכוּת
 הַנִּקְרָאת זֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ וְלֹא יִקְשְׁרוּ אֶת הַחִיצוֹנִים וְיִשְׁאִירוּ אֶת הַשְׁכִּינָה בַּחוּץ

כְּמוֹ שֶׁעָשׂוּ נָדָב וְאֲבִיהוּא.

סִיבּוֹת נּוֹסְפוֹת לְמוֹתָם שֶׁל נָדָב וְאֲבִיהוּא שְׁלֹא הִתְחַתְּנוּ וְלֹא הִגִּיעָה הַשְׁעָה וְדַחְקוּ
 הַשְׁעָה בַּחַיִּי אֲבִיהֶם וְשֶׁהִסְתַּכְּלוּ בַשְׁכִּינָה

וּבְכַמָּה גְּוֹנִין עֲרַבְבוּ חֲדוּתָא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל וּבְכַמָּה אֲוִפְנִים

עֲרַבְבוּ נָדָב וְאֲבִיהוּא אֶת שְׁמַחַת הַשְׁכִּינָה הַנִּקְרָאת כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל. חָד

דִּלָּא אֶתְנַסִּיבוּ, וְלֹא אֶתְחַזִּיין לְקַרְבָּא, וְלֹא־תִבְרַכָּא

עַל־מִין עַל יְדִיָּהּ. סִיבָה אַחַת מִפְּנֵי שְׁהֵם לֹא הִתְחַתְּנוּ וְלֹא הִיו רְאוּיִם לְהַקְרִיב אֶת

הקטורת בכדי שיתברכו העולמות על ידם, כי אם הם פגומים איך תשרה הברכה השלימה על ידם. **וְחַד דִּלָּא הָוָה שַׁעֲתָא כְּדָקָא יְאוּת** ועוד סיבה מפני שלא הגיעה הזמן של הקטרת הקטורת שזמנה בעת הדלקת הנרות. **וְחַד דִּדְחָקוּ שַׁעֲתָא** ועוד סיבה מפני שהם דחקו את השעה ליטול שררה בחיי אהרן אביהם. **וְחַד, דִּהָא מְקַדְּמַת דְּנָא, נָפֵק נִימוּסָא דִּלְהוֹן** ועוד סיבה שהרי כבר מקודם לזה במעמד הר סיני שכאשר הסתכלו בשכינה יצא כבר גזר דינם למיתה ומש"כ, **וַיִּקְרִיבוּ לְפָנַי יְיָ אֵשׁ זָרָה** [קא] **וְגו'.** **וַדָּאֵי מְלָה אֲחֵרָא אֲתִקְשְׁרוּ בְּקִשּׁוֹרָא דָּא** שודאי דבר אחר שהוא החיצונים הם קשרו בקשר הזה של הספירות, **וְשָׂרוּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לְבַר** ובמקום זה השאירו את כנסת ישראל שהיא השכינה בחוץ.

מי שאינו נשוי הוא משאיר את השכינה בחוץ

אָמַר לִיהִ רַבִּי פְּנַחֵס, לָא תִימָא דְּאֵינוֹן שָׂאֲרוּ לָהּ לְבַר

אמר לו רבי פנחס לרבי אלעזר אל תאמר שנדב ואביהוא השאירו את המלכות

בחוץ, **אֵלָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לָא אֲתִקְשְׁרָא עַל יַדֵּיהּ** אלא

הכוונה היא שהם לא קשרו את כנסת ישראל שהיא המלכות על ידם. **דִּהָא בְּכָל**

אור הרשב"י

במעשיהם. אעפ"כ מצד שלא צוה אותם נענשו. קו"ח מדה טובה המרובה, המקיים המצוה לעשות ציווי הבורא אעפ"י שא"י כלום חשוב ככל הכוונות עכ"ר.

[קא] והשפת אמת ביאר על מש"כ אש זרה אשר לא צוה אותם. אמר מו"ז ז"ל דיש ללמוד מזה דעיקר עשיות המצוה בכח הציווי, וזה למעלה מכל הכוונות, שהרי נדב ואביהוא שהיו גדולי עולם והיה להם כוונות ויהודים וסודות

אֶתֶר דְּלֹא אֲשַׁתְּכָה דְּכֹר וְנוֹקְבָא, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לֹא שְׂרִיָּא בִּינֵיהוּ כְּלָל דהרי בכל מקום שלא נמצא זכר ונקבה ביחד אז כנסת ישראל שהיא המלכות לא נמצאת ביניהם כלל. **בְּגִין כִּן אֶזְהַר לְכַהֲנֵי** ומשום כך הזהיר הפסוק את הכהנים, **דְּכַתִּיב בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁפִירוּשׁוֹ** שיחד עם הנוק' הנקראת "זאת" יבוא אהרן אל הקודש, **דְּיִשְׁתְּכָה דְּכֹר וְנוֹקְבָא** בכדי שימצא זכר ונקבה ביחד ואז השכינה תשרה עליהם. **וְעַל דָּא לֹא יִיעוּל כַּהֲנָא לְקוּדְשָׁא, עַד דְּיִתְנַסִּיב** ומשום כך לא יכנס הכהן אל קודש הקדשים ביוה"כ עד שישא אשה. **בְּגִין דְּיִשְׁתַּתַּף בְּקִשׁוּרָא דְּכְנָסֶת יִשְׂרָאֵל** בכדי שישתתף בקשר של השכינה הנקראת כנסת ישראל. **דְּמֵאן דְּלֹא אֲנֻסִיב, שְׂאֲרֵי לָהּ לְכְנָסֶת יִשְׂרָאֵל לְבַר** מפני שמי שאינו נשוי הוא משאיר את השכינה בחוץ, **וְהִיא לֹא אֲשַׁתְּפָא בְּהַדְרָיָה** והמלכות לא משתתפת עימו כשרוצה ליחד אותה, **וְעַל דָּא אֲשַׁתְּכָה עַרְבּוּבִיא בְּהֵוֵא יוֹמָא לְגַבִּיָּהוּ** ומשום כך נמצא אצלם ערבוב השמחה באותו היום על ידם.

אהבתו של הקב"ה להרבק ולהשפיע לשכינה

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי, (ויקרא ט) רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר לבאר תחילה את הפסוק, (שיר השירים ב) **כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹתִים כֵּן**